

ת"פ 26521/02/14 - מדינת ישראל נגד אחמד עת'אמנה,

בית המשפט המחוזי בחיפה

07.05.15

ת"פ 26521-02-14 מדינת ישראל נ' עת'אמנה
בפני כב' השופט כמאל סעב

המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אחמד עת'אמנה, ת"ז 201030897

בשם המאשימה: עו"ד אדם סרי - פמ"ח - (פלילי)

בשם הנאשם: עו"ד עלאא עת'אמנה

הכרעת דין

פתח דבר:

1. המאשימה הגישה נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

א. עבירות בנשק (החזקה ונשיאה), עבירה לפי סעיף 144(א) ו-(ב) רישא וסיפא של חוק העונשין, תשל"ז-1977, (להלן: "חוק העונשין").

ב. יריות באזור מגורים, עבירה לפי סעיף 340א לחוק העונשין.

ג. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

המאשימה פירטה את העובדות המהוות בסיס לכתב האישום ואשר יובאו בהמשך.

2. העובדות:

א. המאשימה טענה כי ביום 6/2/14 בשעה 18:30 או בסמוך לכך החזיק הנאשם ונשא אקדח בציר הראשי של כפר קרע - המהווה אזור מגורים, בסמוך לעסק של ראמי זחאלקה, אקדח

בצבע שחור בקוטר 9 מ"מ ותחמושת מתאימה, (להלן: "האקדח" ו-"התחמושת", בהתאמה).

ב. הנאשם ירה מספר יריות באקדח, שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם.

ג. באותה עת ובמסגרת תפקידם שהו בקרבת מקום השוטרים יוסי כברה - (להלן: "כברה") ועוזי אהרון - (להלן: "עוזי", ושניהם (להלן: "השוטרים").

ד. השוטרים שהיו בתוך רכב משטרה, התקרבו לכיוון הנאשם, לאחר ששמעו יריות וכשהנאשם הבחין בשוטרים, נמלט מהמקום בכוונה להפריע להם במילוי תפקידם כחוק. השוטרים פתחו במרדף אחריו, אך לא עלה בידם לתפוס אותו.

ה. הנאשם התייצב במשטרה למחרת יום האירוע.

3. ביום 2/4/14 כפר הסנגור בשמו של הנאשם, תוך התחייבות להגשת תשובה מפורטת בכתב.

ביום 14/7/14 נמסרה הודעה שהנאשם וויתר על חקירת עד אחד (מס' 7). על כן, שמעתי את ראיות הצדדים.

עדויות המאשימה:

א. עדות פקד אושרי אביטן:

1. פקד אושרי אביטן ערך את המזכר ת/1.

עד זה נמנה עם יחידת הסיור במשטרת עירון ושימש קצין תורן ביום 10/2/14.

במסגרת תפקידו ביצע באותו יום מחיצת מגן בתא המעצרים כשבמהלך פעולה זו פגש בעצור אחמד עת'אמנה - הנאשם, שפנה אליו באמירה:

"תקרא לחוקר אני רוצה להתוודות על אחזקת אקדח".

בעקבות זאת פנה הקצין ליומנאי וביקשו לקרוא לחוקר לשם גביית הודאת הנאשם.

2. בחקירתו הנגדית, אישר הקצין הנ"ל שיתכן והנאשם ביקש, גם כן, מים ומצית. העד גם מסר שהוא לא היה אמור להזהיר את הנאשם, שהיה בתא יחד עם שניים או שלושה עצורים אתם דיבר, גם כן - (עמ' 10 לפרוטוקול).

העד הוסיף ומסר כי כל תהליך ביצוע מחיצת המגן מתועד וכי הדברים נאמרו על ידי הנאשם תוך שהאחרון פונה אליו מבלי שתהיה כל יוזמה מצד הקצין - (עמ' 11 לפרוטוקול).

ג. עדות העד שלמה ארביב:

1. עד זה משמש רכז מודיעין בתחנת עירון. עד זה הגיע לתחנה לאחר שהנאשם עוכב ואז תושאל על ידו על האירוע נשוא כתב האישום וזה בחר לשמור על זכות השתיקה.

2. העד ציין כי הנאשם מוכר לו - (עמ' 12 לפרוטוקול). העד טען כי הוא לא הזין את הידיעה שמספרה 14-0063-790 "**אחמד נאיף עת'אמנה מכפר קרע מחזיק בנשק ללא אישור**", וזאת לפי מספר הידיעה - (עמ' 14 לפרוטוקול).

ג. עדות אוסאמה עת'אמנה:

1. העד הנ"ל הוא אביו של הנאשם - (עמ' 16 לפרוטוקול).

העד מסר כי ביום האירוע הוא עבד. זה היה ביום חמישי בשבוע כששעת סיום עבודתו היא 16:00, ושעת הגעתו לביתו היא: "**בסביבות 17:30**" - (עמ' 16 לפרוטוקול).

2. העד לא זכר דבריו במשטרה ולכן הזכירו לו ששם אמר שכאשר חזר מהעבודה לביתו בשעה 17:00 בערך הנאשם היה בבית ובשעה מאוחרת יצא לעבודה נוספת ועל כך השיב העד כי הוא טען שבשעה 17:00 הוא היה עדיין בעבודה - (ראו תשובתו בעמ' 18 לפרוטוקול, שו' 9-10).

3. בהמשך העד התכחש לדבריו במשטרה ומשהוצגה לו הודעתו (ת/2), טען כי היה "בהלם" - (עמ' 18 לפרוטוקול, שו' 12) וכי קודם לכן טען כי החוקר אמר לו "**תזרוק מילה על השעה, לא משנה**" - (עמ' 18 לפרוטוקול, שו' 10).

4. בעקבות התכשורת העד לעדותו, אפשרתי למאשימה לחקור אותו בחקירה נגדית מבלי להכריז עליו כעד עוין.

בחקירתו הנגדית מסר כי במהלך חקירתו במשטרה הוא היה "בלחץ אבל אמר את האמת" - (עמ' 19 לפרוטוקול, שו' 8).

5. העד אישר את דבריו בת/2, שם אמר "שבדרך כלל בשבוע מגיע הביתה בשעה 17:00" - (עמ' 20 לפרוטוקול, שו' 18).

עוד אישר עד זה כי הוא מסיים את העבודה בשעה 16:00, אך החזרת הכלים למחסן, דורשת זמן נוסף "לא פחות מחצי שעה, רבע שעה" - (עמ' 20 לפרוטוקול, שו' 25).

העד מסר עוד שהיו פעמים שבהן חזר לביתו בשעה 16:30 - (עמ' 20 לפרוטוקול, שו' 32).

6. העד אישר כי הוא ראה את הנאשם בערב - (עמ' 20 לפרוטוקול, שו' 10). זאת ועוד העד אישר שהנאשם יצא לעבודה נוספת בכפר אצל "דיאב". לטענת העד, הוא אכל ארוחת ערב עם בני משפחתו ללא הנאשם - (עמ' 21 לפרוטוקול). העד ראה את הנאשם בערב כשנכנס למקלחת, אך לא ראה אותו אוכל ארוחת ערב.

7. ת/2 - הודעת האב - נגבתה על ידי השוטר האני שיבלי שחקר את העד בשפה הערבית ובה מסר כי הוא חזר לביתו בשעה 16:30 ומאז לא יצא את ביתו. העד ראה את הנאשם בשעה 17:00 כשחזר מעבודתו.

העד אישר כי הכינוי של הנאשם הוא: "חממי".

ד. עדות העד מסרי עמראן:

1. עדות העד במשטרה (ת/3) הוגשה במקום חקירה ראשית ובה מסר כי עובד כעצמאי בעבודות חשמל. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עבד בבית חולים תל השומר.

2. העד סירב למסור את שמות עובדיו, אך אישר כי הוא מעסיק אדם בשם אחמד עת'אמנה. העד אישר שהאחרון עבד אותו בשבוע האחרון, אך הוא סירב לענות לשאלה היכן עבד אותו. העד טען כי הוא יוצא לעבודה בשעה 05:30, מסיים את יום העבודה

בשעה 16:00 ומגיע לביתו בשעה 17:30.

3. העד בדק את יומנו ואישר שהעובד אחמד עת'אמנה עבד אתו ביום 6/2/14. העד לא זכר שעת סיום העבודה, אך טען כי באותו יום היה חושך בעת שחזרו הביתה.

4. בחקירתו הנגדית של העד הוא מסר כי ביום 6/2/14 עבד בבית חולים תל השומר - (עמ' 25 לפרוטוקול, שו' 20). העד מסר עוד שבימי חמישי בשבוע בשל הפקקים והעומס בכבישים הוא ועובדיו חוזרים הביתה ומגיעים בדרך כלל בין השעות 18:30 עד 20:00 - (עמ' 26 לפרוטוקול, שו' 10). באותו יום כשחזרו הביתה היה כבר חושך, לטענתו.

ה. עדות העדה הדר אליהו:

1. העדה שמשה יומנאית בתחנת המשטרה. עדה זו ציינה כי הקצין אושרי נכנס לעשות מחיצת מגן ואז שמעה את הנאשם מבקש לקרוא לחוקר כי הוא רוצה להודות - (עמ' 30 לפרוטוקול, שו' 27) ואף הוסיפה ואמרה כי הנאשם אמר: "**קראי לחוקר אני רוצה להודות**" - (שו' 27-28).

2. בעקבות מה ששמעה ערכה את הדו"ח ת/6. העדה מסרה עוד כי הקצין אושרי פנה אליה ואמר לה "**שהעצור רוצה להודות ושיקרא** (צ"ל שאקרא), **לחוקר ואני מייד התקשרתי לחוק והודעתי לו**" - (עמ' 30 לפרוטוקול, שו' 30-31). העדה הודיעה לחוקר לוטן.

ו. עדות החוקר שמעון דותן:

1. עד זה ערך את המזכר ת/7 ביום 10/2/14. המזכר נערך בעקבות שיחת העד עם היומנאית. העד מסר כי האחרונה פנתה אליו ישירות ואז פנה לנאשם בעברית ומשהתברר לו כי הוא אינו מבקש להודות, הוא לא הוציאו מתא המעצר - (עמ' 33 לפרוטוקול שו' 27-28).

2. העד אישר כי הוא ביקש מהיומנאית לערוך מזכר על ההתרחשות.

העד לא זכר אם הנאשם ביקש ממנו מים ומצית. העד השיב לשאלה מדוע לא הזהיר את הנאשם כשפנה אליו בעקבות בקשת היומנאית, כי הנאשם פנה אליו ולא החוקר - העד, לפי

בקשת הנאשם עצמו.

3. בת/7 נרשם כי העד לוטן הגיע לתא המעצר בו שהה הנאשם לבדו, זאת בעקבות בקשת האחרון וכשפנה אליו ושאל אותו אם הוא רוצה להודות בהחזקת נשק ענה לו הנאשם:

"כן רציתי להודות בהחזקת הנשק אך עכשיו אני החלטתי לא להודות".

4. העד ציין עוד במזכר ת/7 כי המשיך ושאל את הנאשם אם הוא אכן החזיק נשק וירה ועל כך השיב הנאשם: **"אני יחשוב ויראה"**.

עדות העד האני שבלי: ז.

1. עד זה ערך את המזכרים ת/8, ת/10 וגבה הודעת הנאשם ת/9 ובאמצעותו הוגשו התמליל ת/11 והדיסק ת/12.

2. בחקירתו הנגדית ציין העד כי השחזור בוצע עם רכזי המודיעין בהתאם להנחיית הפרקליטות - (עמ' 38 לפרוטוקול). העד אישר עוד כי הוא פנה לנאשם ואמר לו שהעד - החוקר, מבין מדברי הנאשם **"שאין מצב שימצאו ט"א או די.אן.איי. על כלי ירייה כלשהו"** - (עמ' 36 לפרוטוקול, שו' 1-2 וכן ת/19).

עדות העד חמודי זועבי: ח.

1. העד שימש כאחד החוקרים שחקרו את הנאשם, בגין אירוע ירי שיוחס לו ושהתרחש ליד ביתו. בין יתר הפעולות שביצע הוא ניסיונו לאתר מצלמות בזירה ולשם כך ביקר בביתו וערך את ת/14. העד מסר כי ביתו של הנאשם נמצא בציר הראשי של הכפר מצד ימין - עמ' 42 לפרוטוקול.

2. החוקר נשאל למה לא ערך בירור עם הנאשם לאיזה שוטר הוא התכוון כשאמר שאחד השוטרים אמר לו כי הוא יכניס אותו "חאוה..." ועל כך הפנה החוקר את הסנגור להמשך תשובת הנאשם בעדותו שם אמר שהמשטרה מנסה להפעילו "כסמיו על שכניו" - עמ' 43 לפרוטוקול.

3. החוקר נשאל שוב מדוע לא בירר את פרטי השוטר שאיים על הנאשם להכניסו "חאוה" ... ועל כך השיב החוקר כי הנאשם בחר לשמור על זכות השתיקה. החוקר הוסיף ואמר כי ללא שאלה ספציפית, יכול היה הנאשם בעצמו להפנותו לשוטר שאיים להכניסו "חאוה" ...". מכל מקום הוא לא שאל שאלה ספציפית בעניין זה.

ט. עדויות של רכז המודיעין השוטר יוסי כברה:

1. העד שימש בעת הרלוונטית כראש צוות בילוש ורכז מודיעין וכיום הוא משרת ביחידת התנועה. העד מסר כי נתקבל מידע על אדם המכונה "חממי" - (כינוי ידוע ומוכר לנאשם, כפי שיובהר בהמשך), כמי שמחזיק נשק בלתי חוקי ולכן יצא לזירה כדי לטפל באירוע ביחד עם השוטר עוזי אהרון - להלן - "עוזי". בהמשך הצטרפו למשימה שוטרים נוספים.

2. העד כמי שנהג ברכב אתו היה עוזי, נסעו ברכב וחלפו על פני בית הוריו של הנאשם ופנו ימינה לתוך השכונה ואז החלו לשמוע קולות ירי וכשהם "צמצמו טווח", אמר העד: "... הבחנתי בשניים אחד מהם היה החשוד עם הפנים אלינו מבצע ירי לכיוון למעלה." - עמ' 44 לפרוטוקול, שו' 27 - 28. העד הדגים אופן ביצוע הירי על ידי הנאשם כירי באוויר. לאחר צמצום "הטווח", עוזי ירד מהרכב ואז השניים - הנאשם והשני, החלו במנוסה לכיוון ממנו הגיעו השוטרים ואז הנאשם פנה ימינה לתוך סמטה. העד המשיך בעקבותיו עם אורות גבוהים. הנאשם הביט אחורה תוך כדי מנוסתו כשהעד מוסר שהוא היה מאוד קרוב אליו - עמ' 45 לפרוטוקול, שו' 1 - 4.

3. העד המשיך ומסר כי הוא נזהר שלא לפגוע בנאשם שהיה בבריחה מהמקום עד שנכנס למטע זיתים ואז העד עצר את הרכב, ירד ממנו וניסה לאתר את הנאשם, אך משאיבדו את קשר העין, חבר אליו עוזי והם חזרו למקום ביצוע הירי ושם הבחינו בתרמילים על הכביש ותפסו אותם - עמ' 45 לפרוטוקול, שו' 5 - 7.

4. העד לא זכר את שמו של מי שביצע את הירי, אך הוסיף וציין כי ידוע לו שהכינוי שלו הוא "חממי". העד אף ציין כי המכונה חממי יושב באולם בית המשפט - העד זיהה את הנאשם - ראו עמ' 45 לפרוטוקול, שו' 9 - 12. העד הוסיף כי הוא משרת בגזרה זו כ - 17 שנה, הוא מכיר את הנאשם ואף האחרון מכיר אותו - ראו גם את ת/17. העד הדגיש כי מיד לאחר שהבחינו בנאשם הוא אמר "הנה חממי" - עמ' 46 לפרוטוקול, שו' 10. המדובר בזיהוי ספונטני ומידי. גרסתו זו נתמכת בגרסת השוטר השני שהתלווה אליו.

5. העד מסר כי הוא הבחין בנאשם ממרחק של 10 מטר כשבמקום נמצאת תאורת רחוב

טובה. הנאשם עמד ממש מתחת לעמוד תאורה וביחד עם אורות רכב גבוהים הצליח לזהותו בוודאות. העד מסר כי הוא מיד זיהה את הנאשם, לאחר שהוא - הנאשם, "העיק מבט לאחור וכל הזמן היה אותו אחד והצלחתי לזהות אותו..." - עמ' 46 לפרוטוקול, שו' 18 - 20.

6. העד תאר את הנאשם כאדם נמוך, צנום, קטן וצבע עורו כהה, אך לגבי האחר שהיה אתו לא ידע העד למסור פרטים מזהים. העד גם פנה לחנות צ'יינג' שבזירה וצפה במצלמות האבטחה ולטענתו, העתיק משם את ת/20 - ראו ת/21 גם כן. העד תעד את מה שראה במצלמות האבטחה של חנות הצ'יינג' באמצעות מצלמת מכשיר הטלפון הנייד שברשותו. צפייה בדיסק ת/21 מעלה כי בסביבות השעה 19:25, עברו במקום שני אנשים, כשאחד מהם היה לבוש קפוצ'ון. גם בחקירה הנגדית העד חזר על גרסתו שצפה במצלמות האבטחה של זחאלקה - חנות הצ'יינג' ותעד את הקטע הרלוונטי שבו זיהה את הנאשם עם האחר באמצעות מצלמת הנייד שלו - עמ' 49 לפרוטוקול, שו' 25 - 27. העד מסר כי המדובר בצילום אוטנטי של מסך מצלמות האבטחה - עמ' 50 לפרוטוקול, שו' 4. העד מסר כי פנה לבעל החנות והציג בפניו תעודת שוטר וביקש רשותו לצפות ובהמשך לצלם את מה שראה במצלמות האבטחה - כשראה את השניים בזירת העבירה וביניהם הנאשם, וכאמור הרשות ניתנה. עוד מתברר כי הסרטון הועתק באמצעות דיסק און קי, את פתיחת הקובץ לא התאפשרה עקב תקלה. העד נחקר על מיקום הבית של הורי הנאשם ומיקום בית העסק של זחאלקה שסומנו על גבי השרטוט נ/2.

7. העד צפה בסרטון - ת/20 ומסר כי הוא מזהה בסרטון את הנאשם - העד צפה בשעה 19:00 וראה את השניים, הנאשם ואחר בשעה 19:25. העד ציין כי רואים את הנאשם בסרטון כשהוא לבוש קפוצ'ון, תוך שהוא מסתמך גם על צורת הליכתו - העד אמר כי הן השעה, הן נתיב ההליכה "האופן בו ראיתי אותו, זה הבחור שראיתי" - עמ' 48 לפרוטוקול, שו' 14 - 15.

8. הוטחה בעד טענת הנאשם שמבקשים לסבכו בשל סירובו לשתף פעולה עם המשטרה וחוסר רצונו לשמש סוכן ומודיע והוא הכחיש טענה זו, תוך שהוא מוסר כי "אנחנו לא תופרים תיקים לאנשים" - עמ' 48 לפרוטוקול, שו' 25.

9. העד מעיד כי בעקבות ידיעה שנתקבלה הם נוסעים לכפר קרע, הוא ועוזי ברכב אחד יצאו ממשטרת עירון ושני שוטרים נסעו אחריהם - סלמאן ואדלר, אינו יודע מהיכן יצאו, הם הצטרפו לאחר שביקש סיוע בקשר - (עמ' 84 לפרוטוקול, שו' 8-14).

10. לדבריו לא זוכר אם עצרו במקום כלשהו לפני שהגיעו לזירה, כמו כן לא יכול להגיד

תשובה וודאית אם חיכו זמן מה עד שנכנסו לכפר, יכול להיות שהמתינו עד שקיבלו אישור שהצוות הנוסף קרוב. אם הייתה המתנה, היא הייתה מספר שניות, לא 40 דקות, לא הוא ולא הצוות תצפתו - (עמ' 85-86 לפרוטוקול).

11. העד מספר כי עוזי היה הראשון שיצא מהרכב, החשוד היה עם הפנים לכיוון הרכב, הוא היה עם קפוצ'ון, הירי בוצע כלפי מעלה ביד אחת. הסנגור מפנה את העד לעדות אחרת לפיה מסר כי היורה החזיק בשתי ידיו את הנשק, עמד וירה לכיוון מעלה כשפניו הופנו לבתים. העד השיב כי חלק מהמצב שראה הוא כשהחשוד היה עם הפנים אליו ובחלק שני בסיבוב ובבריחה. בשלב הירי פניו של החשוד הופנו כלפיו - (עמ' 86 לפרוטוקול, שו' 7-23).

12. לשאלת הסנגור כמה זמן לקח הירי עצמו, השיב העד, מהרגע שהגיעו למקום עד הרגע שהחשוד ברח בוצע ירי, שניות ארוכות, לא יכל לנקוב בזמן נתון. כל הטווח מהכניסה לפנייה עד לרגע של הפריקה מהרכב. החשוד ירה הסתובב והחל לברוח כשהנשק בידו. בזמן המרדף העד לא זכר שראה אם הנשק היה עדיין בידו - (עמ' 87-88 לפרוטוקול).

13. לדברי העד ברגע שעוזי ירד מהרכב נותק הקשר ביניהם, הוא המשיך בעקבות החשוד ברכב ולא ראה את עוזי, רק לאחר מכן באזור מטע הזיתים עוזי חבר אליו חזרה ושם חודש קשר העין ביניהם. לא יכול להגיד בוודאות מי הגיע ראשון למטע הזיתים, עוזי הגיע בריצה והוא עם הרכב.

14. לדבריו הפעילו אמצעי זיהוי, זוכר שהיה לו פנס כחול על הגג. לשאלת הסנגור מדוע לא ערך דוח פעולה מפורט ומנומק על אודות פעילותו, השיב כי זו החלטה של מפקדיו.

15. העד זוכר כי יצא לו לפגוש את הנאשם בתחנה באופן אקראי, הסנגור אומר לו שהנאשם סיפר שהוא נתן לו סיגריה והם עישנו יחד בחצר האחורית, העד משיב כי יכול להיות שהנאשם ביקש ממנו סיגריה והוא כיבד אותו, אך לא זוכר את עניין הסיגריה.

16. העד מכחיש לחלוטין כי באותו יום ביקש מהנאשם שיעבוד איתם ויספק להם מידע מודיעיני כלפי עבריינים מסוימים שהם היעד של התחנה. לדבריו יש ביניהם הכרות מוקדמת, ולכן יכול להיות שעישן ושוחח עמו.

17. לדברי הסנגור כי המפגש היה מכוון, העד השיב שהוא זוכר כי היה מפגש אקראי, מדובר בעצור ויש הנחיות ברורות במיוחד שיש שיחת מודיעין על גיוס, היא לא תתבצע

במדרגות או בחצר מלאה אנשים, אם הייתה שיחה, זו הייתה שיחה של שלום מה שלומך ולא יותר מזה - (עמ' 89-90 לפרוטוקול).

18. העד מעיד כי הוא צפה בקובץ מצלמות האבטחה, בשעה 19:25 ראה 2 דמויות, ולכן לדבריו החליט להעתיק את קובץ הסרט מהשעה 19:00. הוא חיפש בתחום זמן סביר מבחינתו בטווח האירוע (עמ' 94-95 לפרוטוקול). לדבריו זה לא אומר שצפה משעה 19:00 ואילך, יכול להיות שצפה לפני, הוא לא זכר.

19. לשאלה בחקירה החוזרת, כי בחקירה במשטרה אמר שהאירוע החל בשעה 18:30 ולכן מה יוכל להגיד לגבי זמני בדיקת הסרט, השיב העד כי הוא כרכז מודיעין כשהוא מדבר על האירוע הוא מדבר עליו בשלמותו, הוא כולל חלק מודיעיני שהוא חסוי שהוא כל נושא קבלת הידיעה וההתארגנות ליציאה לשטח, ההמתנה לכוחות וההתמקמות כל זה בתחום הזמנים האלו. לכן אם ציין שזה מ 18:30, הוא התכוון לכל מכלול האירוע - (עמ' 98 לפרוטוקול, שו' 13-16).

20. הזמנים שבדק את הסרט התייחסו לממצאיו בשטח ולשעת ניסיון ביצוע המעצר, כשהלך לחפש במצלמות הנתון שהיה בפניו, זה היה מועד המפגש עם החשוד, מתי ברח, זמן משוער וכן ציר התנועה מהבית שלו לכיוון הזירה.

עדות העד תמיר אדלר:

י.

1. במועד האירוע שירת העד כשוטר סיור וכיום הוא משרת כבלש. העד היה עם שותפו לסיור השוטר חסון ואז ביקשו יוסי כברה להצטרף אליו. באותו יום ובאותה שעה ביקר בתחנה עירון, המפכ"ל.

2. העד שאל את כברה בשל מה ביקשו להצטרף אליו וזה ענה לו שמדובר באמל"ח בכפר קרע. שניהם נסעו והמתינו זמן מה בצומת הכפר ולאחר מכן המשיכו בנסיעה. בהיותם בכביש הראשי פנה ימינה : "הם היו לפניי ושמרתי מהם מרחק מסוים כדי שלא יראו את הניידת ולא לחשוף אותנו" - עמ' 54 לפרוטוקול, שו' 10 - 11.

3. הניידת המשיכה בנסיעה והגיעה לצומת T ואז " ... הם לקחו ימינה, אחרי 100 - 150 מטר עקף ואז שמע יריות ואז שמע את עוזי אומר בקשר " הוא בורח " ושותפו לניידת אומר "ששמע יריות" - עמ' 54 לפרוטוקול, שו' 12 - 13.

העד ראה את עוזי נכנס "לחצר ויוצא .." הוא ביחד עם יוסי כברה רצים אחרי מישהו שברח ימינה.

העד הצטרף אליהם ולאחר סריקות שעשו ללא תוצאה חזרו ואז יוסי כברה אמר שמצא כדורים - עמ' 54 לפרוטוקול, שו' 13 - 14.

4. העד הבהיר את דבריו הכלליים ומסר כי שותפו לניידת היה הנהג והוא ישב לידו. עוד מסר העד כי במרדף אחרי היורה יוסי כברה נשאר ברכב ועוזי פרק מהרכב ורדף אחרי היורה.

התאורה הייתה טובה וגם אורות הרכב האירו עוד יותר את השטח. העד הבחין ביורה כמי שלבש "שירט שחור וג'ינס", אך לא זיהה את פניו. על מעשיו במהלך האירוע רשם העד למחרת דו"ח פעולה - ת/23. העד התקשה להעריך את זמן ההמתנה בצומת כפר קרע ומסר כי ההמתנה יכלה להיות בין מספר דקות ועד לחצי שעה, אם כי לא ידע לומר זמן מדויק כי הוא " לא היה עם אצבע על הדופק והסתכלתי על השעון" - עמ' 56 לפרוטוקול, שו' 7 ואילך.

5. העד חזר וסיפר כי ראה את עוזי יורד מהרכב, נכנס לחצר ויוצא וממשיך לרדוף אחרי היורה. העד הבחין בשניים נמלטים מהמקום האחד נכנס לחצר והשני ממשיך בריצה - עמ' 58 שו' 6 - 7. העד סיפר עוד שהוא ושותפו הגיע למקום בו עצר יוסי כברה ברכבו ואף הוא "פרק" מהרכב והגיע למטע הזיתים הסמוך למקום עצירתם - עמ' 58 ש. 30 - 32. העד מסר עוד כי הוא ידע שהחשוד בהחזקת אמל"ח הוא אחמד עתאמנה , כפי שמסר לו יוסי כברה בתחנת המשטרה ובטרם יצאו לשטח - עמ' 59 שו' 22 - 23. הודעת העד הוגשה וסומנה נ/3.

יא. עדות העד סלמאן חסון:

1. העד הצטרף למשימה לשם תפיסתו ומעצרו של חשוד בעקבות מידע ממנו עלה כי נמצא בכפר חשוד בהחזקת נשק. העד ספר על ההמתנה שהייתה בדרך, היציאה לזירה וההגעה אליה באופן דומה לתיאור העדים האחרים - ראו עמ' 61 לפרוטוקול, שו' 22 ואילך. העד מסר עוד כי הוא נסע עם חלון פתוח והבחין שבצד ימין "ובמרחק לא רב" ממנו הוא הבחין ביורה שלבש "שחור עם קפוצ'ון על הראש ויורה לכיוון ומחזיק אקדח .." - עמ' 61 לפרוטוקול, שו' 28 ואילך.

2. העד סיפר עוד שרכב הרכזים - של יוסי כברה ועוזי המשיך לסרוק את השטח כשאחד ירד והמשיך לסרוק רגלית גם במטע הזיתים ללא תוצאות. העד ספר שהחשוד נמלט

לאחת הכניסות של אחד הבתים. העד שמע קולות ירי וראה את היורה שלבש "בשחור עם קפוצ'ון על הראש" - עמ' 62 לפרוטוקול, ש' 29.

3. בחקירה הנגדית של העד הוא חזר על עיקר גרסתו במשטרה ובחקירה הראשית ואף העריך את זמן ההמתנה בכ - 40 דקות - עמ' 63 לפרוטוקול, שו' 27 - 28. העד מסר כי יוסי כברה העביר להם פרטים על האירוע שעומד להתרחש ואף לשותפו נמסרו פרטים נוספים. העד פנה ימינה ואז שמע קולות ירי - עמ' 64 לפרוטוקול, שו' 15 ובהמשך אף תיאר את מי שירה לכיוון מעלה - שו' 20. העד אישר כי ראה את היורה שלבש שחור עם קפוצ'ון. העד תיאר את כיוון הירי כשפניו "לכיוון הבית או למעלה" - העד ציין כי הוא ראה בוודאות את החשוד יורה ואף שמע את הירי - עמ' 65 לפרוטוקול, שו' 12.

4. העד שמשרת במשטרה יותר מ - 20 שנה - עמ' 68 ש. 16, מסר כי הוא ראה את היורה ואת כלי הירייה - האקדח כשהיורה מחזיקו בו בשתי ידיו. העד לא הבחין בדמות נוספת שהייתה איתו. העד גם לא הבחין ברכז רודף אחרי החשוד, אולם את עוזי, הוא ראה אותו פורק מהרכב בסמוך מאוד ליורה ורודף אחריו. העד ראה את היורה עצמו יורה ובהגיע המשטרה ברח "לאחד הפתחים של החצר" - עמ' 66 לפרוטוקול, שו' 27 - 28, ראו גם עמ' 67 לפרוטוקול, שו' 4 ושו' 10. הודעת העד במשטרה הוגשה על ידי הסנגור וסומנה 4/.

יב. עדות העד עוזי אהרון:

1. העד משמש כרכז מודיעין בתחנת עירון. העד ספר כי הוא נקרא לסייע ליוסי כברה באירוע של תפיסת חשוד בהחזקת אמל"ח וביצוע ירי בכפר קרע. העד תאר את מהלך העניינים כפי שתיארו זאת העדים האחרים - ראו עמ' 69 לפרוטוקול, שו' 29 ואילך. העד ציין כי לאחר שהבחינו באדם יורה שמע את יוסי כברה צועק ואומר: " הנה חממי" - עמ' 70 לפרוטוקול, שו' 2.

2. כשהגיעו למקום יוסי המשיך עם הרכב בצורה רכובה והוא פרק מהרכב והמשיך רגלית, הוא זיהה בחור רזה לבוש בקפוצ'ון כהה ופניו היו גלויים, לדבריו כהות, כאשר הייתה תאורת רחוב ותאורת הרכב באורות גבוהים. הוא זיהה את החשוד מטווח של כ- 10 מטרים. זיהה אקדח בצבע כהה, שחור אך לא זיהה את סוגו.

3. למחרת עשה מסדר זיהוי תמונות באמצעות מחשב, לדבריו הצביע על חשוד מספר 4 , שאותו זיהה כמי שירה ביום האירוע. העד מזהה את החשוד גם באולם ביהמ"ש.

4. העד מאשר את שרשם במזכר מיום 9/2/14 לפיו אין לו היכרות מוקדמת עם החשוד עד קרות האירוע.
5. לשאלת ב"כ הנאשם בחקירה הנגדית מדוע רשם דוח הבהרה להיכרותו עם החשוד (ת/25) 3 ימים לאחר קרות האירוע, משיב העד כי נתבקש לעשות זאת ע"י החקירות בנוסף לעדות שנגבתה ממנו ביום האירוע 6/2/14.
6. לטענתו באותו רגע שיצאו לא ידע את שמו של החשוד אלא בדיעבד ואחרי המקרה הוא ידע את שמו, כאשר היו במקום האירוע ויוסי כברה צעק לחממי הוא שאל את יוסי כברה מיהו חממי ואז יוסי אמר לו את שמו. כשנשאל מדוע לא כתב זאת במזכר ענה שמסר זאת בעדות, אז לא ידע זאת לפני.
7. העד מספר שכאשר הוא פורק מהרכב ורודף אחרי החשוד, לדבריו היה בחור נוסף שעמד בשער של הבית ונכנס פנימה, אבל הוא התמקד באותו חשוד שירה ונמלט.
8. הסנגור הפנה את העד לעדותו של סלמאן עמ' 1 שו' 9, שם הוא אמר שראה את הבחור שירד מרכב המשטרתי רודף אחרי אחד הבחורים שנכנס לתוך פתח של חצר.
9. העד השיב כשפרק מהרכב, הוא פרק לפני הכניסה לחצר, רץ לכיוון פתח החצר, הציץ פנימה והמשיך אחרי הנאשם. כאשר רץ אחרי הנאשם איבד קשר עין לאחר שהנאשם פנה ימינה אחרי הסמטה הסמוכה לחומה של הבית ואז נוצר קשר עין עוד פעם עם הנאשם בזמן שהוא פנה עוד פעם ימינה, ואז לדבריו איבד אותו - (עמ' 78 לפרוטוקול, שו' 11-22)
10. לדבריו לא ציין בהודעתו שעצר והציץ לכיוון הפתח כי לא ייחס לכך חשיבות, כמו כן גם בשחזור לא הזכיר זאת כי בשחזור ביצע את מהלך פעולתו בצורה רציפה ולא ייחס לכך חשיבות - (עמ' 80 לפרוטוקול).
11. העד מספר שרדף אחרי החשוד מתוך מטרה לתפוס את היורה, כאשר נשאל ע"י הסנגור מדוע עצר באמצע והציץ אם מטרתו לתפוס את היורה, השיב כי מתוך אינסטינקט זיהה תנועה לתוך החצר ונתן מבט לעברה והמשיך אחרי הנאשם. הוא רדף אחרי הנאשם עד שהגיע למטע הזיתים, במקביל יוסי הגיע לשם עם הרכב ומכיוון שלא יכל להמשיך בנסיעה בגלל תעלה הוא ירד מהרכב - (פרוטוקול עמ' 80 לפרוטוקול, שו' 1-8).

12. לשאלת הסנגור האם שם לב מאיפה יוסי אסף את התרמילים ענה שזה היה בסמוך לשער הכניסה - (עמ' 80 לפרוטוקול, שו' 14-15).

פרשת ההגנה:

יג. עדות הנאשם אחמד עת'אמנה:

1. הנאשם מספר כי ביום 6/2/14 חזר מעבודתו בבית חולים בתל אביב, בשעה 18:30, 19:00 כשהגיע לביתו אכל, התארגן ישב עם הוריו, יצא לסיבוב בשכונה לקנות סיגריות וחיכה לדיאב עתאמנה שהוא מהכפר שלו, שיבוא וייקח אותו לעבודה משום שהוא עובד בלילה. חזר מהעבודה ב- 3 וחצי לפנות בוקר.

2. כשחזר מהעבודה עם דיאב בשעה 6.5 בבוקר, אביו אמר לו שיש לו הזמנה לחקירה, הוא ואחיו יצאו ביום שישי בבוקר לתחנת עירון שם אמרו לו שהוא חשוד ברי.

3. בתחנת המשטרה פנה אליו שלומי ארביב ואמר לו שיעבוד איתם וייתן להם מידע לגבי השכן שלו סוהיל מסרי, כשאמר שאינו יודע דבר החזירו אותו לתא - (עמ' 102 לפרוטוקול, שו' 14-18).

4. את יוסי כברה פגש כשהלך לחוקר בשם האני, יוסי נתן לו קודם לעשן סיגריה, המפגש היה מאחורי התחנה, בחדר חקירות שבחצר. יוסי ביקש ממנו לעבוד אתו ובתמורה יעזור לו "ויסדר שילך הביתה".

5. לדבריו יצא לו לדבר עם יוסי כברה עוד לפני האירוע. בית הורי הנאשם נמצא בתחילת הכביש הראשי, בכניסה לכפר, כל הזמן עוברים ליד ביתו ורוצים לדבר אתו, מבקשים לגייס אותו שיהיה סמוי לעניין השכן שלו, לדבריו הסיפור הזה לא מהיום אלא זה החל לפני שלוש שנים, הם אמרו לו שאם לא יעזור להם "אתה תפול" - (עמ' 102 לפרוטוקול, שו' 26-30).

6. לעניין בקשתו להודות בהחזקת האקדח וקריאתו לחוקר לצורך כך ושינוי דעתו בעניין כפי שמתועד במזכרי השוטרים אושרי אביטן, הדרי ושמעון לוטן - (ת/1, ת/6, ת/7), הנאשם מכחיש שאמר לאחד השוטרים שיקרא לחוקר כי הוא רוצה להודות, אלא קרא לשוטר שיביא לו מצית.

7. בחקירתו הנגדית טוען שהגיע הביתה מעבודתו בשעה שש וחצי, שבע, ולטענה לפיה

בשעות 5 וחצי- הוא היה בכפר קרע, לפי איכון הטלפון שהיה ברשותו וגם לפי דברי אביו שסיפר לחוקרים שראה אותו בסביבות השעה חמש כבר בבית, ואילו בשעות 6-8 הוא לא ראה אותו.

8. הנאשם השיב שחזר מהעבודה בערך בשש וחצי ואינו זוכר, כמו כן ביתו רחב ידיים ולכן יכול להיות שאביו, אולי לא ראה אותו כשהיה במקלחת, אכל עם אחיו, יצא לקיוסק לקנות סיגריות והתארגן לעבודה.

9. בחקירותיו כשנשאל על מקום הימצאו בשעות אלה בתחילה ענה באופן כללי ולאחר מכן בחר לשמור על זכות השתיקה ולא לספר היכן היה בזמן הירי. עוד יש לומר כי כשנשאל שאלות על הירי והאירוע הוא שמר על זכות השתיקה וזאת משום שנמאס לו מהחוקרים - (עמ' 107 לפרוטוקול).

10. הנאשם מסר כי יצא לקיוסק לקנות סיגריות בין השעות שש וחצי לשבע, כמו כן ישב עם סבתו ובני דודיו. לדבריו עדי האליבי שלו הם אביו המעביד שלו ואח שלו, "למה לקשור את הסבתא והמשפחה" עמ' 112 לפרוטוקול, שו' 1-3.

11. את טענת המאשימה ששני שוטרים העידו כי הנאשם ביקש לחוקר כי רצה להודות בחזקת אקדח אבל שינה את דעתו, הוא הכחיש בכל תוקף, לטענתו, "מדובר פה במשחק בין כל השוטרים, אשר עושים כל מה שיוסי כברה, הבוס שלהם אומר", אולם הוא מודה שקרא להם "רק כדי לבקש מים ומצית" - עמ' 112 לפרוטוקול, שו' 8-24.

12. הנאשם מספר שאינו מכיר את עוזי אהרון ולא פגש וראה אותו מקודם, אך הוא - עוזי, "כל הזמן מסתובב בכפר עם יוסי", את יוסי הוא מכיר כי הוא ניסה לגייס אותו לפני האירוע כמודיע ולמרות שסירב, בכל פעם הם נפרדו כידידים ולא הסתכסכו.

13. שלמה ארביב כל הזמן היה בשכונה וביקש ממנו שיביא לו מידע על השכן שלו בקשר לנשק או סמים - עמ' 113-114 לפרוטוקול.

14. לדבריו בחקירה הראשונה הבין כי מנסים "לתפור" לו תיק. לגישתו, כל השוטרים העידו עדויות שקר וזייפו מזכרים כדי "להפיל אותו" - (עמ' 115 לפרוטוקול, שו' 18-20).

טענות הצדדים:

י.ד. טענות המאשימה:

1. המאשימה סבורה כי יש בראיותיה די והותר כדי לבסס את העובדות הנטענות נגד הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

המאשימה ביקשה לקבל את ראיותיה ולהעדיפן על פני ראיות ההגנה.

2. המאשימה הבהירה בסיכומיה מדוע יש להאמין לעדים מטעמה ולדחות את טענות הנאשם שנמנע מלהביא מטעמו עדים מהותיים שהוזכרו על ידו.

3. המאשימה סבורה שאין כל סתירות מהותיות בין עדויות השוטרים וגם אם קיימות סתירות בעניינים שוליים, זה אך טבעי שיהיו אי דיוקים בפרטים שכאלה, פרטים לא מהותיים.

4. המאשימה הפנתה להתנהלות הנאשם מאז מעצרו והימנעותו מלהעלות את טענת האליבי באופן מידי. עוד טענה כי הניסיון של הנאשם לייחס לשוטר יוסי כברה כוונה להעליל עליו בשל סירובו לשתף פעולה עם המשטרה, הוא ניסיון כושל שאין לו ידיים ואין לו רגליים.

טענת הנאשם לעניין היסיון גיוסו כמודיע, הוכחשה על ידי השוטר כברה.

5. לדעת המאשימה הונחו בפני בית המשפט ראיות מוצקות שיש בהן כדי לקבוע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו מעבר לכל ספק סביר.

על כן ביקשה המאשימה לקבל את עדויותיה כמהימנות ונכונות ועל יסוד זיהוי הנאשם על ידי שני עדים כמי שירה בשטח בנוי ונמלט מהשוטרים וביחד עם שאר הראיות, להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו.

י.ט. טענות ההגנה:

1. הסנגור המלומד עשה כל אשר בידו כדי לשכנע את בית המשפט שאין להאמין לעדי המאשימה ואף נכנס לפרטי פרטים של עדויות השוטרים, הפנה לסתירות שבעדויות השוטרים שרדפו אחרי החשוד בירי בעת שנמלט מהמקום.

לדעת הסנגור אין לתת כל אמון בעדויות העדים יוסי כברה ועוזי אהרון, זה מחד ומאידך הוא סמך ידו על עדות העד סלמאן חסון - שוטר שהשתתף במרדף אחרי היורה.

המדובר בעדים מגמתיים שיש להם כוונה להעליל על הנאשם ולסבכו בפלילים עקב סירובו לשתף פעולה עם המשטרה ודחייתו את הבקשה לשמש מקור ומודיע.

2. לדעת הסנגור הנאשם מסר טענת אליבי מבוססת שלא נסתרה ולכן יש בכך כדי לשלול את טענות המאשימה ועדויות העדים מטעמה שראו אותו במהלך הירי וכביכול זוהה על ידי יוסי כברה שצעק לעבר היורה באומרו "זה חממי" - הכינוי הידוע של הנאשם, זיהוי שגוי ומוטעה..

כאמור לגבי עדות השוטר יוסי כברה השקיע הנאשם והעמיק רבות והתייחס לפרטי פרטים, אולם לא מצאתי התייחסות כזו לזיהוי הנאשם על ידי השוטר עוזי אהרון.

3. הסנגור העלה טענות נוספות הנוגעות למחדלי חקירה ולהעתקת הסרטון על ידי השוטר יוסי כברה ממסך מצלמות האבטחה של החלפן, טענות שלא מצאתי בהן ממש ולכן אומר בתמצית שדין להידחות.

הסנגור הרחיב במקום שלא היה צורך בהרחבה כה רבה - הסתירות שבעדויות השוטרים, לכך אתייחס בהמשך, אך הוא בחר להימנע מלהתייחס לזיהוי הנאשם במסדר הזיהוי, בו הוא עצמו השתתף וחקר את השוטר המזהה - ראיה מפלילה ומסבכת שחייבה התייחסות.

4. לדעת הסנגור, לא עלה בידי המאשימה להוכיח את העובדות המיוחסות לנאשם מעבר לכל ספק סביר ולכן יש לזכותו בדין ולחילופין יש לזכותו מחמת הספק.

טז. דין והכרעה:

1. עיינתי בעדויות שהובאו בפני, במוצגים, בסיכומי המאשימה ובסיכומי הנאשם וניתן לומר כי ההכרעה בתיק זה קשורה קשר הדוק לאמון שבית המשפט ייתן בין אם לעדי המאשימה ובין אם לגרסת הנאשם.

על פי התרשמותי מהעדים ובהתאם לסימני האמת שהתגלו ועלו בפני הן מההתרשמות הבלתי אמצעית והן ממארג הראיות שהובאו בפני, אני מחליט להעדיף את גרסת עדי המאשימה; עדים אלו אין להם כל עניין בהליך המשפטי או רצון לסבך את הנאשם כפי שיובהר בהמשך וגם

עדויותיהם שונות במידת מה, בפרטים שוליים ולא מהותיים, נתון שיש בו כדי לסתור את טענת הנאשם שהמשטרה "תפרה" לו תיק, כי הרי לו רצון זה היה קיים והשוטרים - "נשמעים להוראות מר כברה", הם היו מוסרים גרסה אחת ומזהים את הנאשם, כמי שירה.

2. לענין הסתירות להן טענה ההגנה אומר כי זה אך טבעי שימצאו סתירות ואי דיוקים כי הרי לו העדויות היו תואמות וחסרות הבדל ושוני מסוים, ההגנה הייתה טוענת שגם במצב דברים זה אין ליתן כל אמון בעדויות אלו מהחשש לתיאום עדויות, טענה הגיונית וסבירה, אך משאינה מועלית במקרה שבפני, אינני נדרש להתייחס אליה. על כן, כאמור אני מעדיף את עדויות המאשימה על פני עדויות ההגנה.

3. עדותו של השוטר כברה מקובלת עלי ואמינה בעיני. השוטר כברה מכיר את הנאשם, עובדה שאושרה על ידי הנאשם עצמו, ולכן משראה אותו יורה ונמלט מהמקום לאחר שזיהה אותו, קרא מיד שהיורה הוא "חממי", כנוי ידוע ומוכר של הנאשם. הדבר מעיד על כך שהמידע המודיעיני שהגיע למשטרה, סיפר על יורה בנשק בלתי חוקי, כך שעד להגעתם לשטח וזיהוי הנאשם על ידי השוטר כברה, הם לא ידעו מי זה שעומד לבצע ירי בתוך הכפר ובנשק בלתי חוקי. עובדה זו שוללת לחלוטין את הטענה שהייתה להם מגמה להעליל על הנאשם. מה גם, אינני מקבל טענה זו. היא מבוססת על השערות ואין לה כל תשתית ממשית.

4. זאת ועוד הנאשם אף הוא ביקש לאמץ עדות חלק מהשוטרים, חלק זה נוח לו ומסייע בידו כדי לנגח את גרסת עדי המאשימה האחרים שעדותם אינה נוחה לו; עדות המפלילה אותו. גישה זו אינה עומדת בקנה אחד עם הטענה כי לחלק מהשוטרים היה מניע פסול להפלילו.

5. הזיהוי של הנאשם באופן מידי על ידי השוטר כברה מהווה ראיה טובה מאוד ומספיקה לקביעה כי זה היה הנאשם שירה בנשק בפני השוטרים כשעמד בכביש של הישוב בו הוא מתגורר ובתוך שטח בנוי, כדי לבסס את הרשעתו בדיון.

6. לראיה הטובה הנ"ל התווספה ראיה נוספת וטובה כמוה והיא זיהויו של הנאשם על ידי השוטר הנוסף עוזי אהרון שהצטרף לשוטר כברה. מסדר זיהוי התמונות נערך במעמד הסנגור - ראו ת/24.

7. השוטר עוזי זיהה את הנאשם בוודאות. אציין כי התמונות של הדמויות שהיו במסדר הזיהוי דמו מאוד לנאשם - עיינו בת/24. זאת ועוד, בתום מסדר הזיהוי נשאל העד על ידי הסנגור ומתשובותיו עולה כי העד עוזי זיהה את הנאשם "לפי הפרצוף" ואף המשיך

ואמר : " ראיתי אותו פנים מול פנים". העד עוזי השיב לשאלה נוספת של הסנגור אם הוא ראה את הנאשם "אי פעם" והעד השיב בשלילה, כך שברי שמדובר בעד שאינו מכיר את הנאשם, מעולם לא פגש בו קודם לכן ולמרות זאת הוא הצליח לזהותו בוודאות כמי שירה, זאת משום שהוא ראה אותו "פנים מול פנים" בעת ביצוע העבירה - ראו ת/24. מיותר לשוב ולהזכיר כי לראיה מסבכת זו, לא באה התייחסות של ממש מטעם ההגנה.

8. מכאן שלו אכן היה מניע של השוטר כברה, וכמובן טענה זו נדחתה על ידי בשתי ידיים, הרי לא ניתן להעלותה כנגד השוטר עוזי שאינו מכיר את הנאשם ומעולם לא פגש בו. טענת הנאשם שכל השוטרים סרים למרותו של השוטר כברה ועושים את רצונו, טענה בעלמא היא ואין לה כל יסוד. אזכיר כי למר כברה לא היו סמכויות פיקוד על יתר השוטרים שסייעו בידו והשתתפו בפעולה.

עובדה נוספת הפוסלת את טענת הנאשם שהמשטרה מבקשת לסבכו וכדבריו העדויות נגדו הן "חאוה", בשל סירובו להיות מודיע, היא העובדה שהשוטרים תמיר וסלמאן לא זיהו אותו הגם שמסרו פרטים תואמים לנאשם - ראו עדות סלמאן בעמ' 61 - 62 לפרוטוקול, עדות אדלר בעמ' 54 לפרוטוקול והמזכר ת/23 וההודעה נ/3.

9. כהמשך טבעי לאמור לעיל, יש לציין כי הנאשם בחר לשמור על זכות השתיקה ולא העלה טענה כלשהי ביחס למניע פסול של השוטרים לסבכו. על כן, טענתו זו של הנאשם שהשוטר כברה ניסה להפעילו כסוכן וכמודיע משטרה, טענה כבושה היא וגם אם אינה ככזו, הרי שאין לקבלה ויש לדחותה.

מחומר הראיות עולה כי הנאשם העלה טענתו זו רק לאחר שהבין כי החבל הולכת ונסגרת על צווארו ויש די והותר ראיות כדי לסבכו במעשה המיוחס לו. מיותר לומר שמדובר בטענה בעלמא שאין לה כל תשתית ויסוד עובדתי. המדובר בעדות הנאשם בלבד שהועלתה בשלב מאוחר, כי הרי בהיעדרה אין בפיו של הנאשם כל הסבר לעדויות השוטרים. טענה זו באה כמענה לראיות הטובות על פיהן זוהה הנאשם בוודאות בעת ביצוע העבירה, כך שאין בטענתו זו כדי לסייע בידו.

10. נדבר אחר שיש בו כדי לחזק את עדויות המאשימה, הגם שאין דורשות חיזוק במובנו המשפטי, הוא העולה מהסרטון ת/21 וד"ח הצפייה ת/20. בסרטון נראה החשוד עם קפוצ'ון - תיאור המתאים לגרסת ארבעת השוטרים. יש לציין שהשוטר כברה זיהה את הנאשם גם במהלך הצגת הסרטון ובעניין זה הנאשם לא שלל זאת ולא טען שהדמות הנראית בסרטון אינה שלו - עמ' 108 לפרוטוקול, כל זה רק מחזק עוד יותר את ראיות המאשימה, שאין דורשות חיזוק במובנו המשפטי.

11. כנדבך נוסף לחיזוק הראיות המפלילות את הנאשם הוא: עדותו של הקצין התורן אושרי אביטן שהורה ליומנאית הדר אליהו לקרוא לחוקר כי הנאשם מבקש להודות - ראו המזכרים ת/1, ת/6, ת/7 וכן עדותם של אושרי, אליהו ודודן בבית משפט). לעניין זה אין בפי הנאשם כל טענה מלבד ההכחשה לעצם האמירה שהוא רוצה להודות בהחזקת נשק ובהוספת טענה שבקשתו התמקדה ברצונו לקבל מצית ומים.

זאת ועוד, אני דוחה את טענות הנאשם "שבמקום אחר הייתי". טענה שהיה עליו להעלותה מיד. עדות המעביד במשטרה ובבית המשפט הייתי מתחמקת, בלשון המעטה. המעביד משום מה בחר שלא למסור פרטים ונתונים שהיה בהם כדי לאפשר את בדיקת מהימנות גרסתו זו וככל הנראה, לא בכדי לא נמסרו פרטים אלו. זאת ועוד העובדה שהוא נראה בשעה 19:30 או בסמוך לכך יורה בסמוך לבית הוריו וליד חנות החלפן, סותרת את טענת האליבי ומרוקנת ממנה כל תוכן. עוד יש לומר כי הנאשם לא הביא עדים מהותיים לטענת האליבי, טענה שהועלתה בעמימות ובשלב מאוחר, מה גם, יש להפנות לכך שהנאשם שמר על זכות השתיקה תחילה.

עוד יש לומר כי הגם שלא נתפס האקדח, יש בראיות המאשימה כדי להוביל למסקנה ולקביעה כי הנאשם החזיק נשק וירה בו בשטח בנוי - אזכיר כי בזירת העבירה נמצאו תרמילים. אמנם הנאשם מתכחש לכך, אך ברי שאין בידו להציג היתר להחזקת נשק מהמנהל ומהרשות המוסמכת, כך שלו היה לו היתר להחזיק בנשק - באקדח, הוא היה טוען זאת ומציג את ההיתר ובהיעדר זאת, מתבקשת הקביעה כי הוא ירה בנשק בלתי חוקי בשטח בנוי.

יז. סוף דבר:

1. על פי התרשמותי הבלתי אמצעית וסימני האמת העולים באופן בולט וברור מראיות המאשימה, הוכחה האחרונה את העובדות הנטענות בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר. העד יוסי כברה מכיר את הנאשם מעצם תפקידו הקודם ואף את כינויו וכי מיד כשראה אותו יורה צעק לו בכינויו ומשזה נמלט, הוא החל רודף אחריו.

2. ראיה נוספת ומשמעותית במידה שווה לעדות יוסי כברה, היא העובדה שהעד עוזי אהרון שראה גם הוא את הנאשם יורה, זיהה אותו במסדר זיהוי בנוכחות הסגור שחקר אותו לאחר תום מסדר הזיהוי.

3. כאמור די באחת מהעדויות הנ"ל, כדי לבסס את הרשעת הנאשם בדיון, אך כאמור לא זו בלבד שהונחו בפני ראיות אלו, אלא הוסיפה המאשימה והניחה מארג ראיות שיש בו

כדי לשלול כל חשש שמא היורה היה אדם אחר ולא הנאשם. מארג הראיות מבוסס על עדויות אמינות וקוהרנטיות.

4. מהעדויות עולה כי הנאשם נצפה יורה בסמוך לבתי הכפר ואף נתפסו תרמילים. הגם שלא נתפס האקדח, הרי די בעדויות ששמעתי כדי לבסס את העובדה שהנאשם ירה באזור מגורים בנשק בלתי חוק - משלא הוצג היתר כדן ובכך מתקיימים רכיבי שתי העבירות הראשונות עובדתית ומשפטית.

זאת ועוד, מאחר ולמרות שזוהה והשוטר יוסי כברה קרא לו בכינויו במהלך ביצוע העבירה, הוא נמלט בריצה מהמקום והמשיך להימלט אחרי מרדף שבחלקו היה רגלי ובחלקו היה עם רכב, ובכך הפריע לשוטר בשעת מילוי תפקידו, כך שגם עבירה זו הוכחה כנדרש בהליך פלילי הן עובדתית והן משפטית.

5. אשר על כן אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ה, 07 מאי 2015, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אבי אור זך, הנאשם בעצמו והסנגורית עו"ד גב' דנה אוחנה ממושרד עו"ד עלאא עת'אמנה.